2) Vai Direktīvas 2008/69/EK 3. panta 2. punktā ietvertais izteikums "vēlākais līdz 2008. gada 31. decembrim" ir obligāts termiņš, ņemot vērā no Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīvas 91/414/EEK sistēmas izrietošo mērķi un to, ka dalībvalstīm nav ļauts to pagarināt, kādēļ tas ir skaidri noteikts šajā direktīvā?

3) Ja tiktu atzīts, ka šo termiņu var pagarināt, vai to var pagarināt objektīvu iemeslu dēļ, pamatojoties uz nepārvaramas varas apstākļiem, vai, ņemot vērā, ka 3. panta noteiktais pienākums attiecas uz dalībvalstīm, tas nozīmē, ka tās var to pagarināt saskaņā ar saviem tiesību aktiem, pamatojoties uz tajos noteiktajiem gadījumiem un kritērijiem?

(1) Komisijas 2008. gada 1. jūlija Direktīva 2008/69/EK ar ko groza Padomes Direktīvu 91/414/EEK, lai tajā kā darbīgo vielu iekļautu klofentezīnu, dikambu, difenokonazolu, diflubenzuronu, imazakvīnu, lenacilu, oksadiazonu, piklorāmu un piriproksifēnu (OV L 172, 2.7.2008, 9. lpp.)

(2) Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīva 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV L 230, 19.8.1991, 1. lpp., Īpašais izdevums latviešu valodā: 3. nodaļa 11. sējums, 332. – 367. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 25. maijā iesniedza *Juzgado Contencioso-Administrativo nº 4 de Murcia* (Spānija) – *Europamur Alimentacíon S. A./Dirección General de Consumo, Comercio y Artesanía de la Comunidad Autónoma de la Región de Murcia*

(Lieta C-295/16)

(2016/C 305/21)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado Contencioso-Administrativo nº 4 de Murcia

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Europamur Alimentacíon S. A.*

Atbildētāja: *Dirección General de Consumo, Comercio y Artesanía de la Comunidad Autónoma de la Región de Murcia*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Direktīva 2005/29/EK (1) par negodīgu komercpraksi ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to nav saderīga tāda valsts tiesību norma kā 1996. gada 15. janvāra Likuma Nr. 7/1996 par mazumtirdzniecības regulējumu 14. pants, kas ir striktāks nekā attiecīgā direktīva, ciktāl tajā ir ietverts aizliegums – tostarp vairumtirgotājiem – veikt tirdzniecību ar zaudējumiem, uzskatot šo praksi par administratīvo pārkāpumu un tādējādi nosakot par to naudas sodus, ņemot vērā, ka Spānijas likuma mērķis ir ne tikai regulēt tirgu, bet arī aizsargāt patērētāju intereses?

2) Vai Direktīva 2005/29/EK ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to nav saderīgs minētais *LOCM* 14. pants, tostarp arī tad, ja valsts tiesību normā ir atļauta iespēja no vispārējā aizlieguma izslēgt tirdzniecību ar zaudējumiem gadījumos, kad i) pārkāpuma izdarītājs pierāda, ka tirdzniecības ar zaudējumiem mērķis bija pielīdzināties viena vai vairāku konkurentu cenām, kas var būtiski ietekmēt viņa noietu, vai kad ii) runa ir par precēm, kuru derīguma termiņš drīzumā beigsies?

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīva 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (OV L 149, 22. lpp.)